

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ȚI.

ANULŪ XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Pe unŷ anŷ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:
Pe anŷ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

N° 273.

Vineri, 5 (17) Decembrie.

1886.

Misiunea patriotică a bisericelor noastre.

I.

Brașovŷ, 4 Decembrie 1886.

Până în ziua de azi predomină încă în sinul celor două biserici românești dela noi părerea, că cercul activității lor este mărginit prin scopurile și interesele lor profesionale și că peste această margine nu le este permis să treacă.

Acastă părere este o moștenire din tristul nostru trecut, și fiindcă niciodată nu s'a putut pune la îndoie caracterul românesc al bisericelor noastre, se inventă pe la 1860, spre a indica cercul de activitate mărginit al lor, numirea de „națiune română unită” și „națiune română neunită.”

Este clarŷ, că, odată admisă această deosebire, interesele „națiunii” nu se puteau estinde mai departe decât permitea cercul intereselor confesiunii „unite” și „neunite.”

Urmările acestei îndesiri a intereselor naționale în cercul strîmt profesional au fost destul de fatale pentru noi și dezvoltarea noastră.

Nu voim să recapitulăm durerile trecutului, vom reînprospăta numai în memoria cetitorilor noștri trista împrejurare, că nici în anii 1860—1865 nu ne-a succedut de a eși din sterele înguste profesionale pe tărîmul larg al acțiunii comune naționale de sine stătătoare. Incercările ce s'au făcut spre a stabili o legătură între cele două confesiuni pe baza intereselor comune naționale, n'au avut succes. Se încheiasă la 1861 o pace aparentă între Sibiu și Blășiu, dăr ea în realitate nu era decât un armistițiu, care se putea denunța ori și când.

Acțiunea noastră națională a fost în totŷ timpul acela mai multŷ s'eu mai puținŷ divizată în două și circumscrisă prin interese speciale profesionale. O acțiune comună curată națională n'a fostŷ cu puțință. De câte ori se tracta de marele interesŷ național unii se împedcau de alții.

Și rezultatulŷ?

Era mai totdeauna unŷ câștigŷ al celor ce voiau să se folosescă de Români ca instrumentŷ pentru scopurile lor politice, ăr în toamna anului 1865 rezultatulŷ a fostŷ o lovitură mortală dată intereselor noastre comune naționale.

A urmatŷ, după catastrofa dela 1865, lungul periodŷ al suferințelor noastre ce și astăzi trebuie să le îndurămŷ.

Situațiunea schimbată contribui'a ăre în cei douăzeci de ani din urmă a schimba și vederile în sinul bisericelor noastre? Amŷ fi fostŷ în dreptŷ a ne aștepta la această, căci adversarii noștri unguri, când este vorba de asuprire nu mai facŷ deosebire între „uniți” și „neuniți”, pentru ei nu există decât Români și de confesiunea acestora începŷ a se interesa numai atunci, când voiescŷ să-i împărecheze și să le paralizeze forțele naționale.

Venitŷa guvernulŷ deakistŷ și alungându-ne din pozițiunile politice-naționale, — ceea ce i-a fostŷ ușorŷ, căci oștirea noastră era divizată, avea doi comandanți, dintre cari unulŷ trăgea în stînga, altulŷ în dreapta, — ne împinse pe tărîmul bisericescŷ, dîcîndu-ne: v'amŷ lăsatŷ autonomia bisericescă și școlară, aveți încă prin urmare unŷ tărîmŷ largŷ spre a vă pute cultiva naționalitatea.

De aci îneolo nu mai era dăr cestiune politică, ci numai cestiune de cultură. Înțeles'au celŷ puținŷ acum, în fața celui mai mare pericolŷ, bisericile noastre, că chiamarea lorŷ nu era numai profesională, ci că mai avėu o chiamare patriotică națională, care le impunea datoria de a lucra împreună și'n înțelegere cu toți factorii naționali pentru apărarea și susținerea elementului românescŷ prin mijloculŷ cultivei?

Faptele să vorbescă.

Dacă ar fi existatŷ această înțelegere, atunci nu amŷ mai fi condamnați să vedemŷ cum ne-numerate comune românești se luptă și azi cu neajunsulŷ de-a susține câte două școle confesionale cu grele jertfe, dintre cari nici una nu corespunde cum se cuvine scopului cultivei noastre naționale, atunci celŷ puținŷ această cestiune vitală și urgentă a școlilor mixte s'ar fi rezolvatŷ spre binele comunŷ naționalŷ.

Dacă bisericile noastre arŷ fi ieșitŷ din cercul lorŷ strîmt profesionalŷ, de câte ori se tracta de unŷ interesŷ comunŷ naționalŷ, atunci n'amŷ mai fi aduși în trista pozițiune de a vedē existândŷ în multe locuri reuniuni de binefacere și sociale în câte două edițiuni, una unită și alta greco-orientală.

Dacă interesulŷ comunŷ naționalŷ ar fi fostŷ luatŷ în vedere în prima linie, nu se putē întâmpla ca în cestiuni mari ale învățămîntului bisericile noastre să sufere pierderi și scaderi continue, cum a fostŷ și pierderea licenței de a-și forma unŷ fondŷ de pensii deosebitŷ pentru învățătorii profesionali.

O singură dată, în anulŷ 1879, ne aducemŷ aminte, că bisericile noastre s'au avētatŷ la o acțiune comună în contra măsurii de a introduce limba maghiară în școlile noastre populare, dăr nici această acțiune n'a avutŷ succesŷ, pentru că n'a fostŷ pusă la cale și susținută cu energia cuvenită, a lipsitŷ jarulŷ care se nutreacă foculŷ și de aceea s'a și stînsŷ eurēndŷ, lăsând în urma lui scrumulŷ și cenușa câtorva reprezentațiuni.

Dela 1879 încōce școlile noastre suntŷ pe ăi ce merge mai strîmtorate și mai amenințate și adversarii noștri se prepară acum a da năvală asupra lorŷ cu toții în unire.

Necurmatŷ amŷ susținutŷ, că spre a delătura unŷ pericolŷ comunŷ este de lipsă să dezvoltămŷ o acțiune comună conșciă și energioasă, dăr din nenorocire glasulŷ nostru a rēsunatŷ în pustie.

Astăzi vine unŷ episcopŷ ungurescŷ și propune o asemenea acțiune conaționalilorŷ săi. Elŷ dîce, că bisericile maghiare din Transilvania au o misiune comună patriotică și această este de a apăra, susține și întări rassa maghiară.

Ōre bisericile noastre să nu aibă și ele o sfântă misiune patriotică pentru apărarea neamului românescŷ?

Din dieta croată.

În ședința dela 10 Decembrie se continuă desbaterea asupra bugetului.

Profesorulŷ Spevec dîce că majoritatea apără drepturile țării. Oratorulŷ se apără contra atacurilor clericale și dîce că clerulŷ a căutatŷ să încetățenească intoleranța evului mediu la universităț. Votēză pentru bugetŷ.

Draskovič declară în numele centrului, că acesta stă pe baza legii, dăr apără pactulŷ contra praxei celei rele de 18 ani. Nici centrulŷ, nici majoritatea nu potŷ urma Banului pe această cale.

Kovacevič, șpanulŷ Agramului, atacă aspru opozițiunea. Poporulŷ croatŷ nu gravitēză în afară. Independenții ca și Starcevicianii lovescŷ în Ungaria, dăr nu refușă a primi diplome de nobleță scrise unguresce și decrete de numire. Opoziționalii clericali suntŷ farisei; pe când ei predică religioșitatea și condamnă tractatele științifice, se ivescŷ casuri, ca deunăzi în Vukmanici, unde o domnișōră din casa unui preotŷ și-a omorît copilulŷ și l'a ascunsŷ în coșŷ (urloiu.) Primesce bugetulŷ.

Mazzura gratulēză guvernului pentru astfelŷ de șpani. „Similis simili gaudet”. După o polemică cu antevorbitorulŷ, declară că nu se pōte identifica cu cele dîse ăr de Barcič. Majoritatea a predatŷ Banului totŷ și acesta o lasă acum în baltă, dreptŷ mulțămire. Ba-

nulŷ a declaratŷ, că stă pe baza praxei de 18 ani. Acastă praxă e ilegală, e contrară tuturorŷ partidelorŷ dietei. Ciocnirea între Croați și Maghiari e inevitabilă și lupta va fi desperată. Acastă o vede și Miskatovič, dăr elŷ ar vrē să o amâne. Opozițiunea încă dorește acum lupta, tocmai fiindŷ că e inevitabilă și speră să o termine eurēndŷ în favōrea Croației.

Krnkovič polemizează contra lui Barcič, are încredere în guvernŷ. Guvernulŷ nu influențēză judecătōriile. Dovadă e, că Starcevič și Grjanici se preumblă acum liberi. Independenții, când au fostŷ la cārmă, n'au avutŷ curajul să ceră sanarea. Ei nu s'au jenatŷ, că șapte ani s'a întrebuintatŷ la căile ferate limba ungurescă, susŷ au mințitŷ, josŷ au amăgitŷ. (Aplause'n dreapta, contracăderi în stînga.)

Derencin (cătră președinte): Ce mi s'ar fi întemplatŷ mie, dacă ași fi dîșŷ așa ceva?

Krnkovič încheie dîcîndŷ, că evenimentele din 1883 au fostŷ fructele politice independențilorŷ.

Kulmer, din centru, polemizează contra Banului, care a dîșŷ că stă pe baza praxei de 18 ani, apără centrulŷ contra identificării lui cu Starcevicianii, asta e o denunțare la loculŷ prea-înaltŷ. Oratorulŷ accentuēză lealitatea partidei sale și a poporului croatŷ. Fiindŷ că oratorulŷ întrebuintēză față cu Banulŷ de repetite ori cuvēntulŷ „denunțare”, președintele îi detrage cuvēntulŷ.

Pavlekič dîce, că mai eurēndŷ are Ardealulŷ, care în 1848 avea o cancelariă alică, dreptulŷ pentru opozițiune autonomă, decâtŷ Croația; această trebuie să fiă recunoscutōre Ungariei pentru actuala sa pozițiune de dreptŷ publicŷ.

Grjanici afirmă, că poporulŷ croatŷ e mai lealŷ cătră tronŷ, decâtŷ poporulŷ ungarŷ.

În ședința dela 11 Decembrie, luândŷ cuvēntulŷ:

Pavič combate propunerea lui Derencin. I se întâmplă propunătorului, ca aceluși grănițerŷ Jovo, care căra într'o ăi lemne și la întrebarea unui vecinŷ, că ce are în carŷ, rēspunse: „Carŷ bostani.” — „Dăr frate Jovo, estea suntŷ lemne!” — „Hei, dacă veți că suntŷ lemne, pentru ce întrebŷ?” replică Jovo. — Punctulŷ de vedere alŷ guvernului e cunoscutŷ și chiar propunătorii declară că-lŷ cunoscŷ. De ce întrebŷ atunci, frate Jovo? Pavič nu vede în nunțiu și în întregirea lui ultimulŷ cuvēntŷ alŷ Croației. Critica sa asupra renunțului ungurescŷ e moderată. Nu poți constrînge pe Maghiari și de bună voie nu și vorŷ părăsi punctulŷ lorŷ de vedere bunŷ.

Banulŷ Khuen-Hedervary polemizează aspru contra preotului Beruta. Oratorulŷ accentuēză simțemintele sale religioșe și credința în Dumnezeu, și regretă că se aducŷ în desbatere afaceri religioșe. În fine își rectifică Banulŷ espresiunea: „că'i va pune, pe opoșanți, în afară de lege”. Asta se se'nțelēgă așa, că cu acela, care elŷ însuși se pune în afară de lege, va procede astfelŷ cum li se cuvine, că adevăți îi va lovi greutatea legii. Combate acele aserțiuni, care vedŷ în provocarea sa la praxa de 18 ani poșta de rēșboiu. Polemizează cu centrulŷ, cu Kulmer, care i-a imputatŷ că denunță. Cugetele și simțemintele sale i se potŷ judeca din fapte.

Markovič dîce, că dacă Banulŷ vrea în adevēru pace, atunci să o obțină acolo, unde se provocă Croația.

Episcopulŷ Gasparici se îndreptă contra aserțiunilorŷ profesorului Spevec și șpanului Kovacevič. Libertatea învățămîntului nu permite rēșcoliri contra religiei. Clerulŷ croatŷ a fostŷ totdeauna tolerantŷ. Oratorulŷ se rōgă să nu fiă atacată viața privată a preoțilorŷ; aștēptă dela guvernŷ să dea ordinariatului satisfacțiune îndestulătoare, dealtmintrelea oratorulŷ nu vrea să'i strice „tînărului bărbatŷ”.

Banulŷ ia în apărare pe profesorulŷ atacatŷ. — Urmēză interpelările.

Gyurgyevici interpelēză asupra legii sērbesci și anume asupra legalisării autonomiei bisericei sērbesci, indemnatŷ fiindŷ la această de neresultatulŷ congresului bisericescŷ din Carlovițŷ, ținutŷ deunăzi.

Posilovici întrebă, pentru ce comisarulŷ regescŷ a deschisŷ congresulŷ bisericescŷ sērbescŷ în Carlovițŷ cu unŷ rescriptŷ regescŷ ținutŷ în limba ungurescă.

Banulŷ rēspunde, că încă n'a supusŷ prea-înaltei sancționării acestŷ proiectŷ de lege eșitŷ din inițiativa

dietai, din contră are intențiunea să presinte încă în acestă perioadă dietală un proiect de lege, care după părerea sa va corăspunde trebuințelor.

Inchișându-se desbaterea generală, *Folnegovič* ȳice, că persecutarea partidei Starceviciane o va întări pe această; eșirea din sinul ei a unor elemente șovăitoare e un avantaj pentru partidă.

Popovič polemizează contra lui *Barcič*, ȳicându că nu partidă drăpă represintă Croația, căci ar fi o dovadă, că suntem încă incapabili a ne ajunge scopurile.

Kamenar vorbește producându continuă ilaritate în dietă. Oratorul asemăna dieta cu o clinică. Croația cu un erou rănit, Banul e episcopul ei și Tisza primul episcop. Oratorul glorifică patriotismul unguresc față cu desbinarea Croaților.

Pesta rusă și Buda prusiană.

În edițiunea I. Schabelitz din Zürich a apărut o broșură politică de *E. Faldre*, din care vom cita unele părți. „Testamentul politic al lui Bismarck, „Tratatul secret pruso-rus, „Destăinuirii foarte interesante din hărtiile rămase ale unui răposat, sunt titluri, care vor deștepta curiozitatea multora, deși cuprind lucruri de necreșut. Faldre ȳice, că din întâmplare a ajuns în posesiunea acestor destăinuirii și că acela răposat a auzit cu urechile lui acela tratat secret. Articolul II din amintitul tratat sună din vorbă'n vorbă :

„Granița între imperiul mare-prusian și între celăl panslavist rămâne neschimbată acolo, unde ați se atingă granițele între Germania și Rusia. În direcțiune sudică de acolo, *Boemia și Moravia cadă la Prusia, Galiția și Ardealul la Rusia.* Pentru rezolvarea cestiunii ungare a dat măsură precumpenirea, că puterea de rezistență, care nu trebuie desprețiată, a rășboinicilor Unguri se va pute paraliza mai durabil prin aceea, decât acesta țără, ca odinioară Polonia, se va împărți prin mijloc. Acestă graniță ar fi să se tragă cam precum urmăz: Dela granița de ați ungară-galițiană lângă Bartfeld în direcțiune sudică până la gura Latorței, riuul Tisa până la gura Hernadului și în sud de Erlau și de muntele Matra până la Vaț, Dunărea — devenind Buda prusiană, Pesta rusă — până la gura Savei, granița de ați austro-serbăscă, Drira până la Focea și o liniă prin Nevesinje la Narenta. Teritoriul dalmatin ce zace în sud-ostul acestui riu, inclusive Ragusa, se cață la Muntenegru.“

Ca întreprinderi mai mici de sine-stătare ale ambelor puteri mari pe continentul european se consideră: *mărirea Muntenegrului și a Greciei*, der punându-se sub suzeranitatea rusă. *Anexarea ȳerilor de jos și a Elveției de cătră Prusia*, care cedă Italia partea situată în sud de Gotthard a Elveției, precum și Nizza și Savoia, er în schimb Italia va urma cu armata sa Prusiei.

Faldre recomandă în contra acestei alianțe pruso-rusesci o coalțiune anglo-francezo-austro-ungaro-serbobulgaro-romăno-turcescă și pune la dispozițiune acestei coalțiunii un plan de operațiune fără nici un defect.

Condițiunile de pace ce se vor pune Rușilor să fiă cam acestea :

„Art. I. Siguranța liniștei Europei, care, de când imperiul încă semibarbar al ȳarilor ocupă o pozițiune de mare putere, a fost continuu amenințată, pretinde că acestă canat asiatic, care pătează onorea Europei, se se desființeze. — Art. II. În executarea Art. I, familia împărătescă rusă se declară depusă pentru eter-

nită de pe tron și din demnitatea princiară. Supușii de până acum ai ȳarului sunt scutiți de datoria lor de supuși. Pe capetele membrilor familiei ȳarului, care ca o familie de bandiți a grămadit crime peste crime, se pun premii de câte 10,000 ruble.“

Din cele citate se pôte vedea, că autorul broșurei a știut face interesant cuprinsul, ca să aibă căutare și trecere broșura.

SCRIRILE ȳILEI.

ȳia de 30 Noemvre, ȳia Sfântului Andrei, s'a serbat într'un mod solemn la biserica din cetatea Sibiiului. S'a săvârșit un parastas pentru marele arhereu *Andrei br. de Șaguna*. Cântările au fost executate de corul seminarial condus de d-lă profesoră *G. Dima* și de corul funebra condus de d-lă *Dem. Cuntănu*. Multă induioșare a produsă cântarea versurilor ocașionale „Romănime multă cercată.“ Și aci în Brașov s'a săvârșit un parastas, executate fiind cântările de corul liceal.

Ni se scrie din Făgăraș: „Comitetul municipal s'a întregit alegându-se în 15 Noemvre a. c. 44 de membri, dintre cari sunt 43 Romăni și un Maghiar, d. Gál Domokos, jude reg. din Șercaia. În 29 Decemvre a. c. st. n. se va ține o ședință estraordinară a comisiunii municipale, în care se vor pertracta și unele cauze nu neînsemnate și se vor alege toate comisiunile prescise de lege pe cei trei ani următori. Deci fiindă această ședință atât de însemnată, este datoria fiăcărui membru ca cu astă ocașie să se prezenteze necondiționat.“

Dela 18 Decemvre n. apare în Pesta un nou ȳiar „Neues Budapester Journal“ care, pentru ca să aducă laude erei ti-zaiște, *primesce dela guvernă* pentru doi ani o subvențiune de 48,000, din fondul de dispozițiune. — Eță cum se risipesc banii contribuabililor și cum se sporesc deficitele. Bietul contribuabil trebuie să muncă și și nopte, să sufere execuțiunii, pentru ca guvernul să subvenționeze ȳiare, care se-lă „spele“ de păcate.

Banfi Dezső-pașa dispuse deunăȳile, că archiva orașului *Bistrița* să se predea arhivei comitatului. Reprezentanta orașului *Bistrița* a adresat, în contra acestei dispozițiunii, o representațiune ministrului de interne, care n'a luat-o în considerare. Respectivul rescript ministerial fu luat cu adencă durere la cunoștință de reprezentanta orașului și-și rezervă să ia o hotărare asupra actelor ce sunt ale orașului, spre a le căpăta înderăt. — Va să ȳica mergă lucrurile turcesce.

În luna Noemvre a fost restanța ȳărilor în comitatul *Brașovului* de 60,213 fl. 59½ cr.; s'au plătit în cursul lunei 77,701 fl. 9 cr.

Din *Zips* se raportă, că în *Iglau* se întinde repede *colera*. Din 38 de bolnavi până la 9 Decemvre au murit 23. În alte părți din *Zips* s'au ivit casuri singuratic. În *Kesmark* încă totă bantue *colera*, în *Strigoni* e în stingere.

Școlile din *Tărlungeni* și din *Bod*, care fuseseră

inchise din cauza vărșatului, s'au redeschis. Din contră *clasa 3-a* a școlii ev. din *Cărstian* s'a închis din aceeaș cauză.

Numărul areștanților trași în cercetare la judecătoria comitatului *Brașov* a fost în Noemvre de 226, dintre cari 199 au fost condamnați, 17 au apelat. 10 se află încă în cercetare. Numărul areștanților a fost la începutul lunei 169, la cari s'au mai adăș în cursul lunei 57, liberați au fost 48, au rămas deci la șfârșitul lunei 178.

Marți a fost în menagiul (locul unde se învâță călăria) casarmeri din *Brașov* vechi un duel cu sabia între locot. Pohl și între locot. Lichter. Locot. Pohl a fost greu rănit la braț. Secundanții locot. Lichter au fost locot. Schaurek și sublocot. Hefele, er ai locot. Pohl au fost locot. Popa și subloc. Kubesch.

Tractările reincepute între *Austro-Ungaria* și *Grecia* pentru încheierea unei convențiuni comerciale se ȳice că se vor termina în curend.

Căpitanul *Paul Munteanu*, supranumerar în regim. de inf. 31, e transferat la regim. de inf. 70. Sublocotenentul în rezervă *Iulian Selăgianu* din reg. de inf. 82 a primit incuviințarea d'a-și depune gradul de oficer.

În contra primarului și magistratului orașului *Erlau* s'a ordonat cercetare disciplinară, precum se ȳice, pentru diferite neregularități și ilegalități. Fișpanul *Keglevich* și comisiunea administrativă au hotărât suspendarea primarului din post și înlocuirea lui provisorie cu căpitanul orașului. Viceșpanul e însărcinat cu executarea hotărării.

Pentru a ușura înaintarea oficerilor de stat major la infanterie și la vânători, de aci înainte nu vor mai fi 128 coloneli, 152 loc-coloneli și 375 maiori, ci 163 coloneli, 164 loc-coloneli și 328 maiori. Executarea acestei regulări a gradelor se va face succesiv la termenele viitoare de înaintare.

La poșta din *Pojun* s'a descoperit o defraudare. Un tinăr, care servea la poște ca aspirant, ducea acasă scrisorile, pachetele cu mostre ș. a., ale căror mărci nu erau sigilate, le deslăpea de pe ele și le schimba în ban. Făptuitorul, în casa căruia s'au gășit fotografii, cărți, mostre ș. a., este predat procuraturii.

Din *Hotin* se telegrafiază foilor polone, că în *Basarabia* continuă mișcarea trupelor ruse.

„Epoca“ ȳice, că d. *M. Cogălniceanu* a spus unei persoane, că cabinetul actual român se va retrage peste puțin, afară numai decât va fi pozitiv înștiințat că un rășboiu va izbucni între Franța și Germania. După d-sa, neretragerea cabinetului va fi o probă că acest rășboiu se apropiă, și din contră, retragerea lui va dovedi că pacea Europei nu este încă compromisă într'un mod serios.

FOILE TONU.

Dela congresul Orientaliștilor.

Obiecțiun contra teoriei lui *Hunfalvy*.

La 2 Octomvre anulă curent s'a ținut în Viena al șaptelea congres al Orientaliștilor. De două ori Romăni au format obiectul discuțiunilor congresului.

D-lă *Hunfalvy*, seu mai corectă ȳisă d-lă *Hunds-dorfer*, dușman neimpăcat al Romănilor și adept credincios al teoriei *Röslariane*, dase încă cu multă mai înainte de întrunirea congresului alarma, că are să „sdrobescă“ pe istoricii romăni și că va trimite pe Romăni, să înțelege numai cu vorba, la Balcani, de unde au venit în partea stângă a Dunării în urma Ungurilor.

Spusesemă dinainte, că d-lă *Hunfalvy* se înșelă amar, decât crede, că în congresul Orientaliștilor va găsi numai *Rösleri* și *Hundsdorferi* și că auditorii lui vor fi numai „patrioți“ *Kulturegletști*, cari se-i aplaudă și se-i întămpine cu „eljenuri“ falsitățile istorice, care numai în Pesta seu în Clușiu pot să aibă trecere.

Ce s'a petrecut în congres, cetitorii noștri sunt înformați.

Acum d-lă *Hașdeu*, tipărindu-și într'o broșură discursul său ținut în congresul Orientaliștilor, despre „Elementele turcesce în limba română,“ ne dă într'un *Post-Scriptum* din cuvânt în cuvânt obiecțiunile ce le-a ridicat dănsul și d-lă *Alfred Ludwig*, profesor la Universitatea din Praga, în contra teoriei d-lui *Hun-*

falvy, silindu-lă pe acesta să înceteze cu cetirea disertațiunii și să se scobore de pe tribună.

Mai înainte vom lăsa să urmeze aceste obiecțiuni, rămânându ca în numărul viitor să reproducem disertațiunea d-lui *Hașdeu*, care a dat o puternică lovitură teoriei d-lui *Hunfalvy*.

Istoricul sasu-ungur abia se suise pe tribună și începuse a ceti din disertațiunea sa, când i se și făcură următoarele obiecțiuni:

D-lă *Hașdeu*: Ceră permisiunea d'a intrerupe pe d-lă *Hunfalvy* ca să-i pună o întrebare, care l'ar putea interesa chiar în calitatea sa de Ungur. În limba franceză, calul jugănit se numește *hongre*, de unde *hongrer* acțiunea de a jugăni un cal. După mărturia lui *Ammian Marcellin*, această artă se practica, în evul mediu și chiar înainte de secolul IV, pe țermul stâng al Dunării de jos. Dacă cineva s'ar încerca să conteste existența, în evul mediu, a Ungurilor în Ungaria actuală, i s'ar putea opune cuvântul francez *hongre*, valonul *honc*. Der în toate dialectele germane, calul jugănit se numește *Wallach*, adică „Romănu“. S'ar putea esplica acest termin, decât Romăni n'ar fi viețuit în evul mediu pe același țerm stâng al Dunării de jos, ca Ungurii?

D-lă *Hunfalvy*: Nu cunosc vechimea acestui cuvânt german.

D-lă *Hașdeu*: Se pôte că nu se găsește în vechile texte ale limbei culte germane, și cu toate acestea trebuie să fiă relativ foarte vechi în gura poporului, căci de o parte s'a răspândit până în limbile scandinave: în limba

suedeză *vollack „hongre“*; de altă parte a pătruns în limba lituană: *võlū k a s „hongre“*; în fine se găsește în toate dialectele slave din nord: în celă boemă, în celă polonez, în celă sorabă, în celă rusă etc., pretutindena considerat de secul ca un vechi termin popular cu totul indigen, în nici o parte ca neologism său ca cuvânt împrumutat.

D-lă *Alfred Ludwig*: Aș face și eu, în trecăt, o obiecțiune teoriei d-lui *Hunfalvy*. Dacă Romăni ar fi venit de dincolo de Dunăre, e natural, că vechile lor capitale s'ar afla în sud, mai aproape de acest fluviu, pe când, din contră, noi le vedem pe toate în nord, lângă Carpați, și numai mai târziu Romăni își apropiă reședințele lor de Dunăre.

D-lă *Hunfalvy*: Aceste capitale n'au fost fondate de Romăni, ci de Slavi, precum atestă numele lor.

D-lă *Hașdeu*: „Mi permită o nouă întrebare. În care dialect slavă a gășit d-lă *Hunfalvy* cuvintele *Cămpulung* și *Argeș*, nume ale vechilor capitale romăne?”

D-lă *Hunfalvy*: Nu știu, decât aceste nume sunt vechi.

Aci s'a închis discuțiunea. D-lă *Hunfalvy* declară în fine, că memoriul său fiind prea lung, nu vră să obosescă mai multă atențiunea congresului și că transmite manuscrisul d-lui profesor *Roth*, președintele secțiunii ariane, pentru a fi publicat în întregul său în *Bulletin*. (Va urma).

Ministrul de instrucțiune austriac *Dr. Gautsch* invitase colegiul profesorilor facultății de medicină să se ocupe cu cesțiunea stabilirii unei cifre maxime de auditori. O comisiune aleasă de profesori și-a făcut raportul în care se dice, că măsura plănită se îndreptă în contra tinerilor din țările coronei ungare și din statele balcanice. Această măsură nu se potrivește cu istoria și cu natura problemei monarhiei d'a răspândi cultură în Orient. O nouă facultate de medicină ar ajuta încălta, d'er nu pentru durată. Să se sporască instituțiile clinice de învățământ. E o norocire că reședința împăratului întrece pe toate celelalte orașe mari ale monarhiei. Să se instaleze în Viena auditorie mari, spitalul general să se transforme în spital al universității.

—x—

În urma declarațiunii făcute în Reichstagul german de maiorul Haberling, o interpelare se va adresa guvernului român în privința politicii sale din afară.

—x—

Foile ungurești vreau să ne prezinte ca Român pe *Dumitru Popescu* din Pojga, care și-a maghiarizat numele în „Petöfi”. Numai jidovii, mai rar alți neamuri, își lapădă numele părinților, Românul însă niciodată.

—x—

Ministerul de război român vrea să facă o comandă în străinătate pentru un vapor mare încrucișător (croiseur), trei torpiliere și trei șalupe mari, toate acestea în valoare de 3—4 milioane.

—x—

În cursul săptămânei trecute, dice „Bomba”, s'au exportat din portul *Brăila* următoarele vite: Vaporul „Dithmarschen”, sub pavilionul german, a încărcat 456 boi și vaci, asemenea a mai încărcat și 57 porci și 95 curcani, pentru Italia. Vaporul „Rovan”, sub pavilionul englez, a încărcat 52 boi, pentru Italia; și vaporul „Cholmley”, sub pavilionul englez, a încărcat 100 boi, pentru Italia.

—x—

În camera română a interpelat d. *N. Ionescu* asupra șgomotelor, că prințul Leopold de Hohenzollern s'ar fi exprimat că e inevitabil un război între Franța și Germania. Ministrul de externe *Ferichide* a desmintit categoric aceste șgomote.

—x—

Redactorul foiei croate „Hrvatska” din *Agram*, organul partidului drept, a fost condamnat la 16 luni închisă grea și la 2300 fl. pierdere de cautiune.

—x—

Fabrica de mașine și vagoane *Kramer-Klets* din *Nürnberg* a primit însărcinarea dela guvernul german, de a restabili cât mai iute vagoane de poveri pentru transportul trupelor. În fortăreța *Ingolstadt* se fabrică numeroase proviziuni de granate, ghiulele, capse și cartușe.

—x—

Se vorbește acum de un nou candidat la tronul Bulgariei în persoana prințului *Ferdinand de Coburg*.

—x—

Inarmările Franței au luat un caracter în adevăr neliștitor de când e generalul *Boulangier* ministru de război. Fortificarea graniței ostice e aproape terminată. Fortărețele existente sunt înarmate și mărte, forturi și redute nouă s'au ridicat, dominând căile ferate și șoselele ce duc din Alsația-Lotaringia în Franța; într'un mare număr de sate de câte abia 1000 locuitori aproape lipite de granița alsațo-lotaringică s'au ridicat barace pentru ca să adăpostescă regimente întregi.

Beiușiu, 14/12 1886.

În Nr. 266 al „Gazetei” corespondentul C. dice, că cauza alegerii lui *Hermann* de membru comitatensă la Beiușiu sunt „Românașii nostri Beiușeni”, cari nu s'au interesat de alegere, nu spune însă cine a stat în cumpănă cu *Hermann*.

Rămânându pururea drept trebuie să deslușim lucrul și să spunem, că Românașii, deși contrari principiilor politice ale D-nului *Mihuțiu*, directorul gimnasial, au mers de au votat pentru el din motivul că este Român, eră amicii lui politici, la cari s'a băgat slugă, atât Român cât și ungar, au votat în contra lui pentru *Hermann*, totu din cauză că este Român. D-lui *Mihuțiu* ca să reieșă, i-au lipsit trei voturi, acestea le pute căpeta dela d-lu deputat *Veghsei* și a rudelor sale, d'er acestia n'au mers la urnă, căci avu un lucru mai urgent: storsul vinului, deși d-lu *Mihuțiu*, cât de grosu este, le face mătăni când îi vede.

D-lu *Mihuțiu*, ca un membru zelos al partidei liberale *Tiszaiste*, a fost președintele alegerii la Beiușiu, deci după lovitură suferită, voiesc și trebuie să-lu mai mângăie, deci se vorbește că-lu voru alege în cercul „*Nimoescilor*”; de unde, decă se va nimici alegerea dela *Nimoesci*, numai din acest motiv se va întempla, căci veqđ Dómne! din capitala Beiușului nu permit șovinismul maghiar nici chiar d lui *Mihuțiu* să fi

alesu (când s'a alesu *Hermann* diceau Ungurii: ez is jobb egy oláhnál.)

D-lu *Mihuțiu*, după ce a fost trântit la Beiușiu, va primi și la *Nimoesci*, căci nu-i e permis să respingă grația stăpânilor săi.

Noi totuși îi dicem, că d-sa ca omu inteligent, ar trebui să prinđă curagiu și învățatură din lecțiunea primită dela Beiușeni, căci scim și aceea, că are inimă românească; timiditatea seu cunctatoria ascunsă sub mască „intereselor gimnasilui” nu e scusa, ci ar fi motiv pentru D. *Mihuțiu* să se retragă cu totul de pe arena politică.

Beiușianu.

Investitura noului Metropolit Primat alu Românlei

I. P. S. S. părintele Iosefu Georgianu.

Duminică, 30 Noevre, fiindu ziua hotărâtă pentru investitura I. P. S. S. Părintelui Iosefu, alesu Archiepiscopu și Metropolitu alu Ungro-Vlahiei, Exarh alu Plaiurilor, Primat alu României, o trăsura de gală a Curței merse în curtea Sfintei Metropolii spre a fi la dispozițiunea Metropolitului Primat. Inaltu Prea Sfinția Sa, luându locu în trăsura, pornesce în cortegiu în ordinea următoare: 1. D. prefectu alu poliției capitalei; 2. Doue plutone din regimentul 2 roșiori; 3. Amendoii protoereii capitalei; 4. Trăsura regală cu Metropolitul Primat; 5. Alte doue plutone din același regiment. La drepta și la stanga trăsurei Inaltu Prea Sfinției Sale se ținea câte unu maior.

Cortegiul, sosindu în curtea palatului, garda eși, prezentă arma, er musica intonă „spre rugăciune”. Inaltu Prea Sfinția Sa, după ce fu întemplat la peron de adjutanțul de serviciu și în capul scării de onore de prefectul palatului și de adjutanții regali, fu condus în salonul de primire. În sala tronului și în salonul celu mare de primire se aflau adunați: Membrii ai Sfântului Sinodu, ministrii, senatorii și deputații, înaltele curți de casațiune și de compturi, primarul capitalei cu consiliul comunal, prim-președintele și procurorul general alu curței de apel, directorii ministerelor, comandantul corpului II de armată cu generalii și coloneli șefi de corpuri prezenți în capitală, precum și mai multe alte notabilități.

Anunțându-se sosirea Metropolitului Primat, Regele, precedat de adjutanți și de prefectul palatului, a intrat în sala tronului. După ce Maiestatea Sa s'a suit pe tron, prefectul palatului, primindu ordinele Maiestății Sale, a introdus pe I. P. S. S. Metropolitul Iosifu, precedat de protoereii capitalei. Inaltu Prea Sfinția Sa a fost condus până în fața tronului de către ministrul cultelor; acolo archidiaconul Inaltu Prea Sfinției Sale l'a îmbrăcat cu mantia și ministrul cultelor a rostit următoarele cuvinte:

Sire! Scaunul de Metropolit alu Ungro-Vlahiei, Exarh alu Plaiurilor, Primat alu României și președinte alu Sfintei Biserici autocefale române, a rămas vacant prin trecerea din viață a fericitului întru pomenire Metropolitu *Calinicu*. În ziua de 22 Noevre, colegiul electoral, prevădu de lege, a alesu la acestu sfintu scaun pe Prea Sfințitul Episcopu alu Dunării de Jos, Iosifu. Maiestatea Vostră ați bine-voitu a întări prin decretul din 29 Noevre această alegere. Vinu d'er cu celu mai profundu respectu, Sire, să Vă rog, să dați Inaltu Prea Sfințitul Părinte Iosifu investitura de Metropolit alu Ungro-Vlahiei, Exarh alu Plaiurilor, Primat alu României și președinte alu Sfântului Sinodu.

D. ministru alu cultelor a remis apoi Cărja în mâinile Maiestății Sale, care luându-o, a dat'o Inaltu Prea Sfințitului Metropolitu Primat, dicendu-i:

„Incredințeu Inaltu Prea Sfinției Tale toiagul archiepiscopesc, pentru a conduce Metropolia Ungro-Vlahiei și a purta înalta demnitate de Primat alu României și de președinte Sfântului Sinodu.”

După aceea Maiestatea Sa a adresat următoarea cuvântare către Metropolitul Primat și toți asistenții:

„Atotputernicul te-a chemat a îndeplini o însemnată, o sfintă misiune. Încrederea marelui adunări și a norodului, înconjura de dragostea fraților tăi întru *Christos*, te-a alesu ca Metropolitu Primat alu României. Fericit sunt Eu de a întări ca archiepiscopu pe unu Metropolit atătu de cuvios și de luminat. Fericit poți însă fi și Inaltu Prea Sfinția Ta de a fi chemat a cărmui, d'impreună cu Sfântul Sinodu, Biserica, care este temelie cea mai neclintită în ori-ce Stat, ale cărei instituțiuni sunt bine stabilite. În România poporul s'a închinatu totdeauna cu dragoste și rivnă înaintea Bisericii, avendu siguranța, că elu va găsi în ea nu numai o mângăere dulce în momente dureroase, ci încă unu sprijin puternic în timpuri furtunoase. În adevăr ea este conducătorul celu mai credincios în viața omenescă. Vrednică și frumoasă este d'er misiunea Inaltu Prea Sfinției Tale. Prin sfaturile Tale pline de blândete vei atrage pe cei rătașiți și vei înrădăcina simțimentele religioase în inimile bine-credincioșilor. Din partea Mea vei afla, Inaltu Prea Sfinție Părinte, reașemul celu mai sigur și mai statornic pentru înălțarea și întărirea Bisericii naționale, care trebuie să fie totdeauna iuconjurată de cea mai adencă venerație. Dumnezeu să Ți dăruiască anu mulți și fericiti pe scaunul metropolitan, spre îndeplinirea sfintei Tale chemări.”

Inaltu Prea Sfințitul Metropolitu Primat a mulțumit Maiestății Sale Regelui prin următorul discurs:

Sire! Primescu cu respectu acestu toiagu archiepiscopesc din mâinile Maiestății Voștre, vedu consciința de totă greutatea și răspunderea sarcinei ce am să port. Smerit servitor alu altarului, voiu ruga neincetat pe Domnul Puterilor să mă întărescă, ca să potu răspunde așteptării Maiestății Voștre și a țerei. Toți pașii mei îi voiu îndrepta spre îndeplinirea sfintei datorii, cu care M'ați investit și, urmându poruncilor Domnului și Dumnezeuului Nostru *Isus Christos*, M'î voiu pune tôte puterile pentru a fi unu păstor bun, și M'î voiu pune totu sufletul Meu pentru oile ce M'î s'au incredințat. Ușurată M'î este întru cățva sarcina prin pozițiunea ce sfânta Biserica ocupă astăzi între Bisericile surori ale ortodoxiei, și prin sprijinul înțelept alu Maiestății Voștre, care, din momentul în care ați luat frânele guvernului Patriei noastre, ați lucrat din totă inima și fără intrerupere, precum la mărirea României asemenea și la întărirea sfintei noastre Biserici. Voiu fi credinciosu Țerei și Națiunei, care M'a înălțat la această înaltă treptă și a cărora mărire am avut fericirea să o vedu crescendu cu ochii Mei. Voiu fi credinciosu Maiestății Voștre nu numai ca o datorie cătră Sveranul Meu, ci totu odată ca unu omagiu adus Aceluia care în totu césul își are gândirile și cugetările Sale așintite asupra Țerei și a Bisericii, și a căruia încredere în Națiune și în viitorul ei ne-a condus la faptele glorioase cari ne-au rădicat mai pre susu de acceptările tuturor. Dumnezeu să bine-cuvinteze pe Maiestatea Vostră, pe Maiestatea Sa Regina, Dinastia României și să Vă dea anu lungi și fericiti spre binele, fericirea și gloria României!

Maiestatea Sa Regele, scoborându-se de pe Tron, a felicitat pe Metropolitul Primat și i-a sărutat mâna. După acesta au venit pe rând, de au sărutat mâna Inaltu Prea Sfinției Sale, Părinții Episcopi și Arhierei, Miniștrii, Președinții Corpurilor legiuitoare, Președinții inaltei curți de justiție și de casațiune și a inaltei curți de compturi cu membrii acestor curți, d-nii senatori și d-nii deputați, generalii și oficerii superiori ai armatei, casa civilă și militară a Maiestății Sale. După ce Maiestatea Sa s'a retras, Inaltu Prea Sfinția Sa Metropolitul Primat a fost reconduș până la scara de prefectul Palatului și de Casa militară. La plecarea cortegiului garda prezintă armele er musica intonă „spre rugăciune”.

Cortegiul pornindu din Palat, în sunetul tuturor clopotelor bisericilor Capitalei, se îndreptă spre Sfânta Metropolia, în aceeași ordine și cu același ceremonial, care a presidat la sosire-i, cu osebire numai, că Inaltu Prea Sfinția Sa, îmbrăcatu cu mantia, a fost însoțit în trăsura de ministrul cultelor și precedat:

1. De cătră protoereii Capitalei; 2. de cătră Prea Sfinții Eparhioși în doue trăsuri regale; 3. De cătră primarul Capitalei; 4. De cătră archidiaconul care ține cărja Inaltu Prea Sfinției Sale, însoțit de alți doi diaconi.

La sosirea cortegiului la Sfânta Metropolia, Inaltu Prea Sfinția Sa Metropolitul Primat cu totu inaltul cleru a mersu la biserică de au făcut rugăciunile obișnuite.

„Voința Națională.”

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

PESTA, 15 Decemvre. — Într'o conferență a opozițiunei moderate s'a cetit o scrisore a deputatului sas *Steinacker*, prin care anunță că ese din partidă.

RUSCIUCU, 15 Decemvre. — Turcii de aci au hotărît să refuze a plăti nouele dări ce anunță se ceru.

PARISU, 15 Decemvre — Circulă șgomote că ar fi izbucnită o revoluțiune în Macedonia.

DIVERSE.

Sultanul nebu? — „*Nat. Zeit.*” aduce scirea, că Sultanul Turciei, *Abdul Hamid*, a dat seriose probe de nebu. Sultanul se scoldă noptea și lucră, er ziua dorme; adeseori se întem, că în timpul noptii deșteptă din somn pe bărbații însemnați ai curții sale și le incredințea afaceri de mare importanță. Mania lui de edificări consumă sume enorme și pentru decorațiunea grădinilor risipește averi colosale. Elu suferă de mania persecuțiunei și, după cum anunță unu corespondent alu lui „*Nat. Zeit.*”, pe mai mulți omeni i-a împușcat, sub pretestu că ar fi voit să-lu ucidă.

Deficitul Papei. — Foile din Roma publiă bugetul Vaticanului pentru 1887, așa cum l'a supus Papei majordomul papal, cardinalul *Theodoli*. După acestu bugetu veniturile Sfântului Scaun sunt acum pe anu de 7 milioane franci, și anume obolul Sf. Petru aduce 1 milion jum.; hărțile depuse de *Pius IX* la băncile engleze 4 milion și arendile moșilor papale 1 milion franci. Cheltuelile însă se urcă la 8 milioane franci și deci rezultă unu deficitu de unu milion franci. De aceea Papa a dispus, ca în anul viitor să nu sa mai dădească nimic nou în Vaticanu.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Muresianu

Cursul la bursa de Viena

din 15 Decembrie st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	104.30	Bonuri croato-slavone	105.50
Rentă de hârtie 5%	94.25	Despăgubire p. dijma de vin	—
Imprumutul căilor ferate ungare	152.—	Imprumutul cu premiu ung.	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	100.20	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtie austriacă	83.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	83.50
Bonuri rurale ungare	104.80	Renta de aur austr.	113.25
Bonuri cu cl. de sortare 104.75	104.75	Losurile din 1860	138.75
Bonuri rurale Banat-Timșu	104.50	Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
Bonuri cu cl. de sortare 104.50	104.50	Act. băncii de credit ung.	306.—
Bonuri rurale transilvane 104.70	104.70	Act. băncii de credit austr.	295.80
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesci	5.94
		Napoleon-d'ori	9.93
		Mărci 100 imp. germ.	61.67
		Londra 10 Livres sterlinge	125.87

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Decembrie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	93 1/4	94—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	85 3/4	86 5/4
Credit fonc. rural (7%)	33—	35—
„ „ „ (5%)	103 1/2	104 1/2
„ „ „ (7%)	87 1/4	88—
„ „ „ (5%)	101—	102—
„ „ „ (5%)	84 1/4	85—
Banca națională a României 500 Lei	1015	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
„ „ „ Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	16. 3/4	17. 1/4
Bancnote austriace contra aur.	2.01	2.03

Cursul pieței Brașov

din 16 Decembrie st. n. 1886.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românesce	8.45	8.45
Argint românesc	8.42	8.42
Napoleon-d'ori	9.91	9.91
Lire turcesce	11.31	11.31
Imperiali	10.31	10.31
Galbeni	5.92	5.91
Scrisurile fonc. » Albina »	100.50	101.50
Ruble Rusesce	116.—	117.—
Discontul	7—10%	pe an.

A P E L U !

Cătră toți cetitorii acestei stimate foi.

Din cauza totalei desființări a filialelor mele din provinciile precum și luarea în primire a unei fabrici întregi vând toate mărfurile pentru a patra parte din valoare, adică:

Tôte cu 97 cr.

97 cr. 1 Pălărie bărbătească din pislă môle în tôte col.	97 cr. 12 lingurițe, argint de britania adevărată din Londra.	97 cr. 1 Cigaretă din spumă de mare.	97 cr. 1 Cărpă mare pe spate pentru dame.	97 cr. 1 Cutiă cu 10 basmale dif. colorii adevărate englezești.
97 cr. 1 Cămașă p. dame cu broderie, chiffonul cel mai fin.	97 cr. 1 Costum împletit pentru băieți și fetițe, constând din pantalon și giletă.	97 cr. 1 Lanț de eșornic aur artificial.	97 cr. 3 Batiste din mătase fină de Lyon în diferite colorii.	97 cr. 3 Șaluri din lână fină, în colorii vii cu ciucur.
97 cr. 6 perechi ciorapi sadea și vârgați.	97 cr. 1 Cămașă bărbătească din chiff. fin și cretonă și exsford.	97 cr. 2 Șfesnice, argint de Britania ad. din Londra.	97 cr. 1 Inel în briliant, peatră imitație.	97 cr. 1 Chibrităniță cu mecanism.
97 cr. 1 pânzătură bună albă damastă și fețe.	97 cr. 3 per. Ciorapi de dame calitate bună.	97 cr. 3 cuțite de masă arg. de brit. adevărată din Londra.	97 cr. 1 Lingură mare p. supă, arg. brit.	97 cr. 1 Medalion, fasonul cel mai nou cu pietre.
97 cr. Ismenă bărbătească mare, apărare contra frigului.	97 cr. 1 per. Ciorapi de dame calitate bună.	97 cr. 1 Fustă p. dame împletită cu vârgi.	97 cr. 6 Furelițe franț. arg. de brit. adevărată din Londra.	97 cr. 6 linguri de masă arg. brit. adevărată din Londra.
97 cr. 1 Pipă, spumă artificială cu capac.	97 cr. 6 Șervete albe și colorate, desen de damast.	97 cr. 1 per. pantofi de casă eleganți din postav.	97 cr. 1 Ismană de erno bărbătească (sist. Jäger).	97 cr. 1 Garitură constând din: 1 medalion, cercei, 1 inel din bronz cu smaragd și 1 per. nastur de manchetă.
97 cr. 1 Eventail modern, fin colorat.	97 cr. 1 Covoraș la pată din jutte cu desen.	97 cr. 1 laibăr de erno p. bărbați și dame.	97 cr. 6 Stergare cu desen cadrat și tivite.	
97 cr. 1 Brasetă bogată de pietre.		97 cr. 6 otrepe pentru vase pânză cenușă cu vârgi.		

Espedarea se face cu rambursă; ce nu convine să schimbă se înapoiază banii prin:

J. H. RABINOWICZ, Viena III. Bez. Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

9-20

Pischinger-Torte,

o tortă, care a câștigat înalta recunoștință a Majestății sale Reginei și care, nefindă întrecută în calitatea ei escelentă, a ajunsă a fi vestită pretutindeni, se găsește în fie-care și prosperă la

Emil Porr, băcănia la stăua roșie.

Depositul principal: *Oskar Pischinger, Viena, Brigittenau.*

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea premeritației să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care a primită diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Anunț.

Subsemnatul după o practică de sodal în meseria croitoriei fine de vestimente bărbătești în timp de 5 ani de zile; după un studiu de croielă în școala specială:

FACH-SCHULE, din Viena,

primind concesiunea a lucra meseria de croitorie fină, de sine-mi am deschis:

Atelierul meu în Tergul-grăului Nr. 558.

în curte îndărăt, catul primu.

Încunoscitez on. publicu că primesc în atelierul meu comande pentru totu felul de vestimente bărbătești, asigurându că le voi executa în modul așteptat, cu totă promptitudinea și după moda cea mai nouă.

Prețurile voru fi cele mai moderate; mă recomand on. publicu.

Brașov, 2 (14) Decembrie 1886.

2-3

Teodor Ploscă,

croitoru, în Tergul-grăului, Nr. 558.

Avisul important!

Am onore a încunoscinta p. t. publicu, că pentru a da ocaziune să se procure direct și cu prețuri foarte moderate următoarele articole, precum:

- Icre negre moi, veritabile de morună,
- Icre roșii, veritabile de crap,
- Lacherdă, prima calitate,
- Măslina mari de „Volo,”
- Măslina mici „Trilie,”
- Diferitu pesce prospetu, nesaratu,
- Morun, somnu, crapu, săratură prospetu,

m'am decis a vinde în timpul câtu va dura sezonul și „en detail” în localul

D-loru Mutzig & Slaminek

Strada Teatrului.

Comande pentru provinciă efectuezu promptu dela 1/2 Kilo în susu cu rambursă.

Brașov, 1 (13) Decembrie 1886.

Cu totă stima

Nicolae N. Bidu.

Avisul important!

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potu face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esactu arătându și posta ultimă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

- pe trei luni 3 fl. —
- „ șese luni 6 fl. —
- „ unu an 12 fl. —

Pentru România și străinătate.

- pe trei luni 10 franci
- „ șese luni 20 „
- „ unu an 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Concursu.

Pentru ocuparea postului de învățator la școala confesională gr. cat. română din Nepos, vicariatul Rodnei, prin acesta se escrie din nou concursu sub următoarele condițiuni:

1. Salaru anualu de 300 fl. v. a.
2. Grădina școlei.
3. 6° de lemne pentru învățatoru.

Salarul se solvesce în rate lunari anticipative din fondul scolastic confesional.

Doritorii de a ocupa acestu postu voru avea a dovedi absolvirea alor 4 clase gimnasiale, absolutoriele preparandiale, testimoniu de calificatiune, moralitate și serviciu.

Suplicele provădute cu susnumitele documente au să între la senatul scolastic confesionalu localu până în 31 Decembrie 1886 sêra. Cele întârziate nu se voru considera.

Postul de învățatoru se va ocupa numai provisoriu pre anul scolastic 1886/7.

Din ședința senatului scolastic confes. gr. cat

Nepos, în 7 Decembrie 1886.

Președintele

Macedonu Majorianu,
parochu gr. cat.

Notaru ad hoc:

Dionisiu Loginu,

2-3